

عنوان مقاله:

آشنایی زدایی از داستانهای قرآنی در دیوان خاقانی

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 2، شماره 1 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمدحسین کرمی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

محمدحسین نیکدار اصل - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

خاقانی از شاعران صاحب سبک است، اندیشه های خاصی در شعر و شاعری دارد و بر بسیاری از علوم رایج روزگار خود مسلط است. دین و مضامین دینی بسامد فراوانی در دیوان وی دارد و داستانهای منقول از قرآن کریم و یا داستانهای دینی که در قرآن کریم هم به آن اشاره نشده و در تفاسیر یا قصص پیامبران آمده است، تجلی خاصی در دیوان شاعر دارد. در دیوان خاقانی داستانهایی از زندگی آدم تا خاتم با تنوعهای بیانی و در قالب تابلوهایی هنرمندانه، ذهن خواننده را نوازش می دهد و شاعر در این راه، از شیوه معمول و ذهن آشنای داستان فراتر رفته، با طرحی نو شکل تازه ای از موضوع را ارائه می دهد. می توان گفت یکی از امتیازات خاقانی نسبت به بسیاری از شاعران دیگر، نگاه ویژه، دیگرگون و هنرمندانه به این داستانها ست. صورت گرایان روس (فرمالیست ها) به هنجارشکنی یا آشنایی زدایی در درک هنر اهمیت زیادی می دهند. در این مقاله با توجه به این معیار، به بررسی داستانهایی از پیامبران در دیوان خاقانی پرداخته ایم؛ هر چند شگرد خاقانی در این موضوع فراتر و گسترده تر از تعاریف صورت گرایان است.

کلمات کلیدی:

خاقانی، آشنایی زدایی (هنجارشکنی)، داستانهای قرآنی، صورت گرایان، زیبایی شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209557>

